

- (4) Изведи ми изъ сътъта която скъпнго по-
сталихъ за мене,
Зашпото ти си моя сила.
- (5) въ ракъти прѣдавамъ духъти си:
Ти си ми избавилъ, Господи Боже на и-
стината.
- (6) Възнеславидѣхъ иконѣзи които вримаватъ
на суетните идоли;
Но азъ се надѣвъ на Господа.
- (7) Ще се радвамъ и ще се веселик за твоя-
та милост;
Зашпото си видѣлъ скърбъта ми,
и Позналъ си душата ми като бъше въ у-
тѣснени.
- (8) И иже си мя затворилъ въ раката на
врагъти:
и Поставилъ си на ширина нозѣтъ ми.
- (9) Помилуй мя, Господи, зашпото съмъ у-
тѣсненъ:
и Истая отъ скърбъ окото ми,
Душата ми, и утробата ми.
- (10) Зашпото се изнури въ тяга животътъ
ми,
И годинитъ ми въ стенавия:
Отъ страдавието ми изнемощъ силата
ми,
И kostитъ ми истаяхъ.
- (11) На всичкигъти си врагове станахъ у-
корѣ,
И иная вече на близкитѣ си,
И страхъ на познайниците си:
и Които мя гледахъ по улиците бѣгахъ
отъ мене.
- (12) Забравенъ бидохъ отъ сърдцето на
всичките като мъртвътъ:
Станахъ като неотрѣбенъ съсѫдъ;
- (13) Защото ручъ злословното на мнозина:
сътъ всякаждътъ страхъ:
Когато все поговорихъ противъ мене
Намилихъ да отнемътъ животътъ ми.
- (14) Но азъ на тебе, Господи, уповахъ:
Рѣкохъ: Ти си Богъ мой.
- (15) Въ ракъти ти съ врѣмената ми:
Избави ми отъ раката на враговетъ ми
И отъ тѣзи които мя гонятъ.
- (16) У направи да свѣтнѣ лицето ти върхъ
рабъти ти:
Спаси мя съ милостъта си.
- (17) Господи, ёда се не посрамъ,
Зашпото ти призагахъ:
Да се посрамяте нечестивитъ,
и Да мълчиштъ въ адъ;
- (18) и Да онѣмѣтъ лжливите устии
и Които говорятъ дързостливо противъ
праведнитѣ, съ гордостъ и прѣ-
зрение.
- (19) Колко е голѣма твоята благость
Която си съхранилъ за онѣзи които ти
се боятъ,
И които си направилъ за онѣзи които
се надѣватъ на тебе
Прѣдъ очите на человѣческиятъ синове!
- (20) щЕ ги скриешъ въ покровъти на при-
сѫтствието си
Огъ ухищренията на человѣцъти:
Ще ги скриешъ въ скиния
Отъ прѣѣканията на язици.
- (21) Благословенъ Господъ,
Защото щЕ направи чудна милостъта си
къмъ мене
и Въ градъ укрѣпътъ.
- (22) А тъвътъ смайването си азъ бѣхъ рекътъ:
и Отхвърленъ съмъ отъ очите ти;
Но ти послуша гласъти на моленнята
ми
Когато извикахъ къмъ тебе.
- (23) Възлюбете Господа, всички прѣпо-
добни негови:
Господъ съхранява вѣрните,
И въздава изобилино на онѣзи които се
обхождатъ гордѣливо.
- (24) имайте дързновение, и да се укрѣпи
сърдцето ви,
Всички които се надѣватъ на Господа.

в Лука 23; 46.

Дъян. 7; 59.

и Иона 2; 8.

и Иона 10; 27.

и Втор. 32; 30.

и Цар. 17; 46; 24; 18.

и Исал. 4; 1; 18; 19.

и Исал. 6; 7.

и Исал. 32; 3; 102; 3.

и Исал. 41; 8; Иса.

53; 4.

и Иовъ 19; 13. Исал.

38; 11; 88; 8, 18.

и Исал. 64; 8.

и Исал. 88; 4, 5.

и Иер. 20; 10.

и Иер. 6; 25; 20; 3.

и Плачъ 2; 22.

и Мат. 27; 1.

и Числа 6; 25, 26.

Псал. 4; 6. 67; 1.

и Псал. 25; 2.

и Цар. 2; 9.

и Цар. 115; 17.

и Исал. 12; 3.

и Цар. 2; 3. Исал.

94; 4. Юд. 15.

и Иса. 64; 4. 1 Кор.

2; 9.

и Исал. 27; 5; 32; 7.

и Иовъ 5; 21.

и Псал. 17; 7.

и Цар. 23; 7.

и Цар. 23; 26.

и Исал. 116; 11.

и Иса. 38; 11, 12.

и Плачъ 3; 54. Иона

2; 4.

и Исал. 34; 9.

и Исал. 27; 14.